

RET TEN

Appel iværksat den 9. juni 2016 af Valéria Anna Gyarmathy til prøvelse af Personalerettens dom af 18. maj 2015 i sag F-79/13, Gyarmathy mod EMCDDA

(Sag T-297/16 P)

(2016/C 364/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungarn) (ved advokat A. Véghely)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom afsagt af Personaleretten den 18. maj 2015 i sag F-79/13, *Gyarmathy mod EMCDDA*, ophæves og omstødes.
- Afgørelse truffet den 11. september 2012 af den (forhenværende) direktør for EMCDDA om afslag på appellants ansøgning om bistand annulleres.
- Afgørelse truffet den 14. september 2012 af den (forhenværende) direktør for EMCDDA om ikke at forlænge appellants ansættelseskontrakt annulleres.
- Afgørelse truffet den 13. maj 2013 af den (forhenværende) formand for EMCDDA's styrelsesråd og afgørelse truffet den 25. juni 2013 af den (forhenværende) direktør for EMCDDA annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Først anbringende vedrørende påstanden om annullation af afgørelse truffet den 11. september 2012 af direktøren for EMCDDA om afslag på appellants ansøgning om bistand:

Appellanten gør gældende, at Personaleretten ved i den dom i første instans, som den afsagde i sag F-79/13 den 18. maj 2015, at fastslå, at appellants klagepunkter blev håndteret korrekt af agenturets administration, har fordrejet de faktiske forhold og modsagt den omfattende dokumentation, der findes i sagens akter. Den (forhenværende) direktør for EMCDDA gav appellanten afslag på hendes ansøgning om bistand og først og fremmest hendes anmodning om overførsel med henblik på at fritage hende for den langvarige og omfattende møbning og chikane, som hun var udsat for fra sin umiddelbart overordnede. Den (forhenværende) direktør tilsidesatte sin forpligtelse til at yde bistand og sin pligt til at udvise fornøden omhu og god forvaltningsskik (dom af 27.11.2008, *Klug mod EMEA*, F-35/07, EU:F:2008:150, præmis 74 og af 12.7.2011, *Kommissionen mod Q*, T-80/09 P, EU:T:2011:347, præmis 84). Støttet på de faktiske omstændigheder og beviser, der fremgår af sagens akter, artikel 24 i tjenstemandsvedtægten og den relevante faste retspraksis, ydede den (forhenværende) direktør for EMCDDA i sin egenskab af ansættelsesmyndighed ikke appellanten den bistand, som hun anmodede om, og traf ikke de nødvendige foranstaltninger med henblik på at beskytte tjenestens rolige afvikling i almindelighed og appellanten fra den dårlige behandling, hun var offer for, i særdeleshed. Følgelig er Personalerettens afgørelse i første instans med hensyn til det første anbringende faktisk ukorrekt, og derudover i strid med fællesskabslovgivningen og fast retspraksis. Den skal som sådan ophæves og omstødes, og den anfægtede afgørelse skal annulleres.

2. Andet anbringende vedrørende påstanden om annullation af afgørelsen af 14. september 2012 om ikke at forlænge appellansens ansættelseskontrakt:

Den appellerede dom i første instans afsagt af Personaleretten var støttet på den begrundelse, at den (forhenværende) direktør for EMCDDA's afgørelse af 19. december 2012 var rettet mod appellansens formelle klage af 10. december 2010, der anfægtede — bl.a., men ikke begrænset til — den (forhenværende) direktørs afgørelse af 14. september 2012 om ikke at forlænge appellansens ansættelseskontrakt. Det er imidlertid, som det tydeligt fremgår af selve ordlyden af den pågældende skrivelse, umuligt fortolke den således. Der er derimod tale om en afgørelse om at indlede en administrativ undersøgelse på grundlag af appellansens klage. Derudover benægter den (forhenværende) direktør i den samme skrivelse overhovedet at have truffet afgørelse med hensyn til appellansens ansættelseskontrakt. Selv hvis den åbenlyst fejlagtige fortolkning af den anfægtede afgørelse skulle opretholdes, er den endvidere stadig i strid med lovgivningen og ulovlig, idet appellanten ikke forudgående var blevet hørt (dom af 12.12.2013, *CH mod Parlamentet*, F-129/12, EU:F:2013:203) og den udgjorde blot en forberedende retsakt (dom af 16.3.2009, *R mod Kommissionen*, T-156/08 P, EU:T:2009:69) og kunne som sådan ikke påklages selvstændigt (dom af 10.11.2009, *N mod Parlamentet*, F-71/08, EU:F:2009:150 og kendelse af 23.10.2012, *Possanzini mod Frontex*, F-61/11, EU:F:2012:146). Den anfægtede afgørelse udgjorde også magtfordrejning (dom af 19.10.1995, *Obst mod Kommissionen*, T-562/93, EU:T:1995:181, af 12.12.2000, *Dejaiffe mod KHIM*, T-223/99, EU:T:2000:292 og dom af 25.9.2012, *Bermejo Garde mod CESE*, F-41/10, EU:F:2012:135) støttet på beviser, der findes i sagens akter. Der er endda tvivlsomt, om den (forhenværende) direktør for EMCDDA havde bemyndigelse på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet (kendelse af 25.10.1996, *Lopes mod Domstolen*, T-26/96, EU:T:1996:157). Der skal mindes om, at sagsøgte ikke havde indgivet svarskrift, hvilket førte til at der blev afsagt dom efter sagsøgerens påstand. I begrundelsen for den appellerede førsteinstansdom støttede Personaleretten sig på et argument fra sagsøgtes forsvar, der blev fremsat i en anden sag (F-22/14, *Gyarmathy mod OEDT*), og overtrådte derved de grænser, der består mellem sager. Personalerettens førsteinstansdom med hensyn til det andet anbringende er også i modstrid med de faktiske omstændigheder og beviser, der findes i sagens akter. Den udgør en klar tilsidesættelse af de grænser, der består mellem sager. Den skal derfor som sådan ophæves og omstødes, og den anfægtede afgørelse skal annulleres.

Sag anlagt den 13. juli 2016 — Düll mod EUIPO — Cognitect (DaToMo)

(Sag T-381/16)

(2016/C 364/10)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Klaus Düll (Südergellersen, Tyskland) (ved advokat S. Wolff-Marting)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cognitect, Inc. (Durham, North Carolina, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Klaus Düll

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »DaToMo« — EU-varemærkeregistriering nr. 6 715 627

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (de forenede sager R 1383/2015-2 og R 1481/2015-2)